

онези учители, които имат способността да предадат на децата възнението си за знанието в света, за човешките изобретения и културата, по начин, по който ще го свържат с възнението си за съдбата на самото дете и за изборите, които то ще направи. Загрижеността за него не прекъсва с трудностите, кризите и неуспехите на детето, а устоява на тези трудности. Тази загриженост, водена от желанието да пробуди ума и сърцето, намира език, с който да продължи. Езикът на подкрепата е изтъкван от внимателно подбранни думи, снижена сила на гласа, забавено темпо, намиране на форми, с които може да се достигне до детето и на свой ред то да се почувства разбирано и значимо.

Образованието на детето трябва да бъде насочено към:

- а) развитието на личността на детето, на неговите таланти, умствени и физически способности до най-пълния им потенциал;
- б) развитието на зачитането на човешките права и основните свободи и на принципите, провъзгласени в Устава

на Организацията на обединените нации;
в) развитието на чувството на уважение към родителите на детето, към неговата собствена културна самоличност, език и ценности, към националните ценности на страната, в която детето живее, на страната, от която то произхожда, и на цивилизации, различни от неговата собствена;

- г) подготовката на детето за отговорен живот в свободно общество, в духа на разбиращелство, мир и толерантност, равенство между половете и дружба между всички народи, етнически, национални и религиозни групи и коренно население;
- д) развитието на чувството на уважение към природната среда.

Смисълът на „образование“ се простира далеч отвъд формалното обучение и обхваща широк спектър от жителски опит и процеси на учене, които дават възможност на децата поотделно и заедно да развиват личността, дарбите и способностите си и да водят пълноценен, удовлетворителен живот в обществото.

Европейски съюз

ОПЕРАТИВНА ПРОГРАМА ЗА ХРАНИ И/ИЛИ
ОСНОВНО МАТЕРИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ

Необходимост от образование на децата

През последните десетилетия България е изправена пред трудни предизвикателства, свързани с достъпа до образование, намаляване на неравенствата, които го ограничават и осигуряването на приобщаваща среда и качествена подготовка в училищата и детските градини, която да гарантира усвояване на необходимите знания, умения и компетентности за пълноценна реализация в настоящето и бъдещето. Макар правото на образование да е основно човешко право, хиляди деца в България остават извън образователната система.

Настоящата информационна брошура е изготвена в изпълнение на „Предоставяне на съпътстващи мерки“ по проект „Топъл обяд за гражданите на община Алфатар“

Бенефициент на проект **BG03M9OP001-3.002-0079**
„Топъл обяд за гражданите на община Алфатар“
е Община Алфатар

Липсата на мотивация за учене, ниската функционална грамотност, трудностите при реализацията на младите хора на пазара на труда, слабата ориентираност на обучените към практиката, липса на мотивация за въвеждане и използване на модерни интерактивни методи на обучение от страна на преподавателите, са само част от предизвикателствата, с които реформата в образователната система трябва да се справи. Всичко това, съчетано с общата икономическа ситуация, води до негативни тенденции и високи нива на дела на преждевременно отпадналите от училище.

Необходима е интензивна работа за промяна на нагласите по отношение на инвестициите в ранна детска грижа и образование, своевременното начало и необходимата продължителност на предучилищната подготовка и училищното образование, премахването на финансово-икономическите, социалните и териториално-географските бариери за достъпна до качествена образователна услуга за всички деца.

Личностното развитие на всеки човек е резултат от взаимодействията между него и неговото социално обкръжение т.е. ние се формираме като личности в семействата, групите и общностите, в които живеем. Връзките и отношенията, които се изграждат между нас оказват влияние и променят индивидуалния опит и поведение; с други думи: това, което ни заобикаля има критично значение за изграждането ни като личности. През тази призма, подкрепата за личностно развитие в образованието очертава нова функция на детската градина и училището като образователна среда за индивидуалния напредък и успехи. Взаимодействията между участниците в обучителния процес се признават като основни в новия образователен закон.

Изграждането на автономни личности се случва в условия на взаимоотношения и интерес от страна на възрастния към детето. Отношенията се определят като "силурна привързаност" когато този, който се грижи за детето може да отразява преживяванията му. В ситуация на разбиране и отзивчивост към детето се поражда чувството му, че е компетентно да управлява емоциите си, което е предпоставка да се развие като зрял възрастен.

След семейството, училището е естествена среда, в която продължават отношенията със значими приземи се и към тях децата пренасят опита си от първоначалната привързаност с родителите заедно с потребността си да бъдат подкрепяни.

Подкрепата представлява онази опора, която помага на човек да се придвижва напред. Никое човешко същество не може да успее, ако не е поддържано и насърчавано да опитва и изследва, да проверява и се учи от грешките си, да гради идеали и избира модели, които да следва. Учителите са в позиция на значими възрастни, които трябва да преведат децата към по-голямата общност, те стават партньори в откривателството на интересите на децата. Ползата за личностното развитие ще дойде от